

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **P. Q.**, zast. advokátem Mgr. Umarem Switatem, se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2020, č. j. 28 Az 13/2020 – 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného usnesení, kterým Krajský soud v Hradci Králové postoupil její žalobu ve věci mezinárodní ochrany datovanou dnem 21. 10. 2020 a podanou stěžovatelkou u tohoto soudu dne 23. 10. 2020, Krajskému soudu v Ostravě.

[2] Krajský soud v Hradci Králové v rámci zkoumání podmínek řízení zjistil, že stěžovatelka byla ke dni podání žaloby naposledy hlášena na adrese PoS Havířov. Dle § 7 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, dospěl krajský soud k závěru, že místně příslušným k projednání žaloby je Krajský soud v Ostravě.

[3] V kasační stížnosti stěžovatelka uvádí, že s ohledem na to, že je u OAMP registrována k pobytu na území České republiky v PoS, Rudé armády 100 v Kostelci nad Orlicí, je příslušným k projednání žaloby Krajský soud v Hradci Králové; doložila rovněž kopii potvrzení o ubytování datované 10. 12. 2020 na privátu na adrese Školská 353, Častolovice od 10. 12. 2020.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjadřoval.

[5] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu a z důvodů, které stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti, neshledal přitom vady, k nimž by byl povinen přihlížet z úřední povinnosti (§109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Podle § 32 odst. 3 zákona o azylu, je k řízení o žalobě místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu.

[8] Nejvyšší správní soud z informací založených v soudním spise, konkr. z evidenční karty žadatele, jakož i ze sdělení Ministerstva vnitra ověřil, že stěžovatelka byla ke dni podání žaloby, tj. 23. 10. 2020 hlášena k pobytu v PoS Havířov, tedy v obvodu Krajského soud v Ostravě.

[9] Stěžovatelka v žalobě ze dne 21. 10. 2020 uvedla místo pobytu Rudé armády 1000, Kostelec nad Orlicí, přičemž z evidenční karty žadatele Nejvyšší správní soud ověřil, že stěžovatelka opustila PoS Havířov až dne 27. 10. 2020, přičemž další pobyt je uveden na adrese Tyršova 8, Kostelec nad Orlicí, a to do 31. 12. 2020, přičemž již od 16. 12. 2020 je uvedeno místo pobytu v Častolovicích, Školská 353.

[10] K řízení o správní žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ve věci azylu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (stěžovatelka) v den podání žaloby hlášen k pobytu, nikoliv soud, v jehož obvodu se fakticky zdržuje, či soud, v jehož obvodu uvádí v žalobě místo svého pobytu. Neobstojí tak postoupení věci jinému soudu opřené jen o údaj uvedený v žalobě či údaje, které stěžovatelka uvádí v kasační stížnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2007, č. j. 2 Azs 15/2007 – 51). Obdobně Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne dne 15. 10. 2003, čj. Nad 102/2003-29, konstatoval: *„Svévolné opuštění azylového zařízení žadatelem o azyl a z toho vyplývající změna místa jeho pobytu, která nebyla učiněna v souladu s § 77 a násl. zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, nemůže mít za následek právní změnu místa hlášeného pobytu tohoto žadatele, a tím ani založení nové místní příslušnosti soudu.“*

[11] Nejvyšší správní soud shledal postup krajského soudu, který napadeným usnesením postoupil věc Krajskému soudu v Ostravě, v souladu se zákonem. Kasační stížnost proto dle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[11] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.; žalovanému, kterému by dle pravidla úspěchu náležela náhrada nákladů řízení, žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu